

به یاد چریک فدائی خلق ، رفیق شهید جواد صلاحی

رفیق جواد یکی از قدیمی ترین اعضای سازمان -  
چریکهای فدائی خلق ایران بود که از آغاز پاکیری سازمان  
نقشی فعال در حیات و عملکردهای انقلابی آن داشته است .  
رفیق جواد اولین کسی بود که مطرح ساخت : " بعثت شرایط  
بفرنج مبارزه در ایران ، فضای ترور حاکم برجامعه و اعمال  
جنایتکارانه سازمان امنیت ، یک چریک فدائی نباید زنده  
بدست دشمن بیافتد " . و خود نیز اولین کسی بود که بایس  
تز عمل کرد . او نشان داد که برعکس اپورتونیستها ، هرگز  
میان گفتار و کردار یک چریک فدائی تضادی وجود ندارد ،  
چریک فدائی آنچه میگوید عمل میکند و آنچه عمل میکند  
اعتقاد راسخ دارد . این درسی است که صلاحی ها و دیگر  
شهدای سازمان چریکهای فدائی خلق ایران با خون خود تقدیم  
جنبش خلق نمودند تا بدینسان تاء شیرات مخرب خیانتهای  
حزب توده را از اذهان بزدا ییند .

رفیق جواد در شرایطی که سازمان ما میبایست از صفر  
شروع میکرد و هیچگونه امکاناتی نداشت ، با ابتکار و  
خلاقیت انقلابی خویش در زمینه های مختلف برای فعالیتهای  
سازمان امکانات آفرید و بهرشد مبارزات سازمان تا عالی -  
ترین شکل آن کمک های ارزنده ای نمود . از شرکت در مصادره  
اولین بانک ( بانک ونگ ، اواسط سال ۴۹ ) گرفته تا ساختن

اولین پلادک، جعلی اتومبیل و بسیاری کوششهای انقلابی دیگر، نقش متکرانه رفیق بنحو بارزی بچشم میخورد. چه خوب بود روشنفکرانی که امروز فریب ترهات اپورتونیستهای غاصب نام سازمان را خورده اند، لحظه‌ای به زندگی پراز کوشش و مبارزه رفقائی ازمره رفیق جواد صلاحی بیاندیشند تا بخاطر آورند که سازمان چریکهای فدائی خلق ایران توسط چه کسانی پا گرفت و رشد کرد. اپورتونیستها امروز با سوء استفاده از عدم آگاهی توده‌های جوان نسبت به گذشته افتخار آفرین بنیانگذاران سازمان، میکوشند تا تجربیات گرانبهای انقلابی و مبارزات دوران ساز آنها به بوتله فراموشی سپارند. زمانیکه مجبور میشوند از شهدای سازمان نام ببرند، آگاهانه از تحلیل نقش و مبارزه انقلابی آنها و تبلیغ دستاوردهای کوشش پیگیر و آشتی ناپذیرشان در پیکار با دشمنان طفره میروند.

آری، سازمان ما از همان ابتدا سازمانی نبود که با کمک کشورهای خارجی بوجود آمده باشد، و سازمانی نبود که به کمکهای "دیگران" وابسته باشد. او برکت پیگیری، از خود گذشتگی و فداکاری کمونیستهای پرشوری که تنها نیروی لایزال خلق و پرولتاریای ایران ایمان داشت. همه چیز را ساخت و همه امکانات را بوجود آورد و بدون تردید در این میان نقش ارزنده رفیق جواد صلاحی، بعنوان یکی از اولین رفقائی که در این حوزه با تمام وجودش گام نهاد، فراموش نشدنی است. رفیق در جریان پخش اعلامیه در پامنا ( ۲۵ فروردین ماه سال ۱۳۵۰ ) پس از آنکه تا آخرین نفس با مزدوران رژیم وابسته شاه قهرمانانه نبرد کرد، بشهادت رسید. آری، رفیق جواد همواره داوطلب انجام وظایف انقلابی، از کوچک تا بزرگ بود و برای او نوع وظایف اهمیت

نداشت ، بلکه برای او بیشتر رابطه این وظیفه ، هرچند کوچک و جزئی ، با اهداف انقلابی سازمان مطرح بود . ممکن است بسیاری عنوان کنند که چگونه رفیقی در موقعیت رفیق جواد باید در رابطه با پخش اعلامیه بشهادت برسد . در جواب اینان باید گفت پس چه کسی در آن شرایط ترور و خفقان میبایست اعلامیه های سازمان را پخش میکرد ؟

به وضعیت کنونی و سیل عظیم هواداران نگاه نکنید ، باین انرژی عظیم توده ای که در مبارزه انقلابی آزاد شده است فکر نکنید ، باین نکته توجه کنید که در سال ۵۰ با امکانات ناچیز انقلابیون و ترس و وحشتی که ابزار سرکوب امپریالیستی درحامه گسترانده بود ، چه کسی باید نیازمندیهای مبارزه ، از کوچک تا بزرگ ، پاسخ میگفت . و اگر رفقای ما خود را کاملاً در خدمت اهداف مبارزه قرار نمیدادند ، آیا امروز میتوانستیم از این حیثیت و اعتباری که جریک فدائی خلق در میان توده و پرولتاریای ایران دارد ، برخوردار باشیم ؟ بدون تردید جواب منفی است .

آری ، اپورتونیستها که کوشش میکنند با نهای مختلف بی عملی خود را توجیه کنند ، امروز در خلوت اطاقهای گرمشان و دریای انبوه کتابهای کلاسیک ، که بیشتر برای تزئین اطاق کارشان است ، برای سالهای خونین سلطه سازمان امنیت ، راه و شیوه عمل نشان میدهند ، ولی کیست که بداند این اپورتونیستها در آنزمان ها یا در کشورهای "برادر" به ذهن کجی در برابر جنبش خلق مشغول بودند و یا در ایران نظاره گر وقایع . و زندگی پربار رفیق جواد دقیقا " پاسخی

انقلابی به همه مسائل بالاست .

در عین حال باید صریحا " به اپورتونیستها گفت که البته بخش اعلامیه‌های از قبیل " آرزوی سلامتی ..... " هم در زمان شاه و هم در دوران جانشینانش کار چندان مشکلی نبوده و نیست . بحث ما بر سر اعلام مواضع و فعالیت‌های است که شیوه نبرد انقلابی را در مقابل حاکمیت برای توده‌ها توضیح میدهند .

ما از زندگی و مبارزه رفیق حواد درس گرفته ، یادش را گرامی میداریم و راهش را ادامه میدهم .

با ایمان به پیروزی راهمان  
چریک‌های فدائی خلق ایران